

3. **Încălcarea de către Tribunal a principiului bunei administrări și al respectării unui termen rezonabil.**
4. **Încălcarea de către Tribunal a principiilor aplicabile în materie de cheltuieli de judecată.**

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 17 al Consiliului: primul regulament de aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (JO 1962, 13, p. 204, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 3).

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Repsol Lubricantes y Especialidades și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-496/07, Repsol Lubricantes y Especialidades și alții/Comisia

(Cauza C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A. și Repsol, S. A. (reprezentanți: L. Ortiz Blanco, J.L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

1. Anularea hotărârii atacate cu privire la:
  - imputarea răspunderii solidare a Repsol Petróleo, S.A. și a Repsol YPF, S.A. (în prezent Repsol, S.A.)
  - luarea în considerare în mod eronat a perioadei 1998-2002 în vederea calculării amenzii
  - luarea în considerare în mod eronat a cuantumului de bază al amenzii stabilit de Comisie, fără exercitarea propriei competențe de fond, și încălcarea principiului proporționalității.
2. anularea deciziei atacate în această privință;
3. reducerea, în temeiul competenței de fond, a cuantumului amenzii la cuantumul pe care Curtea îl consideră oportun;
4. declararea duratei procedurii jurisdicționale în fața Tribunalului ca fiind excesivă și nejustificată, cu încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și a dreptului la judecarea cauzei sale în mod echitabil în termen rezonabil (articolul 47 din cartă și articolul 6 din CEDO);
5. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În primul rând, Repsol invocă o eroare de drept în metodologia utilizată în hotărâre pentru valorificarea probelor prezentate în susținerea autonomiei comerciale depline și efective a filialei, Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A. sau, în subsidiar, nemotivarea.
2. În al doilea rând, Repsol consideră că hotărârea interpretează în mod eronat Comunicarea privind cooperarea din 2002.
3. În al treilea rând, Repsol consideră că hotărârea încalcă articolul 261 TFUE și principiul proporționalității întrucât Tribunalul și-a încălcat obligația de a efectua o examinare pe fond cu privire la sancțiunile în materie de concurență.
4. În ultimul rând, Repsol invocă o încălcare de către Tribunal a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (¹) și a articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului întrucât nu a soluționat cauza într-un termen rezonabil.

(¹) JO 2000, C 364, p. 1.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Castel Frères SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-320/10, Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Castel Frères SAS (reprezentanți: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2013 în cauza T-320/10;
- respingerea acțiunii în anulare formulate de Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 mai 2010 în cauza R 962/2009-2;

— obligarea Oficiului și a celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a comis o eroare de drept prin respingerea cererii recurente având ca obiect declararea drept inadmisibilă a acțiunii în fața Tribunalului din cauza „abuzului de drept” comis de cealaltă parte. Acțiunea intentată de recurentă se întemeiază pe o denaturare a elementelor de probă. Acțiunea se întemeiază de asemenea pe o interpretare eronată a rolului abuzului de drept în procedurile în fața insti-

tuțiilor Uniunii Europene. Acțiunea se întemeiază și pe nemo-tivare, întrucât Tribunalul nu a motivat deloc respingerea cererii recurente.

În plus, recurenta apreciază că Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ prin aceea că a aplicat criteriile juridice eronate atunci când a constatat că marca recurente fusese înregistrată în mod necorespunzător.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).